

Sygn. akt V GC 80/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 marca 2021r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SO Wiesław Kasprzyk

Protokolant : st. sekr. sąd. Marzena Lewicka

po rozpoznaniu w dniu 5 marca 2021 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. w W.

przeciwko L. M.

o zapłatę

1. oddala powództwo
2. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 10.817 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sędzia

Wiesław Kasprzyk

Sygn. akt V GC 80/20

UZASADNIENIE

Powód – (...) SA w W. wniósł o zasądzenie od pozwanego L. M. kwoty 215 453 zł 80 gr wraz z ustawowymi odsetkami oraz kosztami procesu.

W uzasadnieniu swojego stanowiska powód wskazał, że strony zawarły cztery umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Na podstawie tych umów powód zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanego usług telekomunikacyjnych ta pozwany do zapłaty stronie powodowej wynagrodzenia za świadczone usługi. Z tego tytułu powód wystawił pozwanemu faktury Vat z tytułu wynagrodzenia za świadczone usługi telekomunikacyjne. W związku z nienależytym wykonaniem zobowiązania przez pozwanego powód dokonał naliczenia opłaty wyrównawczej której wysokość i warunki zwrotu zostały określone umowach. Pomimo upływu terminu zapłaty pozwany nie uregulował należności.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o oddalenie powództwa w całości. Swoje stanowisko pozwany uzasadnił niewykonaniem świadczenia na rzecz pozwanego oraz faktem odstąpienia pozwanego od umowy.

Sąd ustalił co następuje:

1. Dnia 22.04.2016 roku strony zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych o **nr (...)**. Zgodnie z zapisem § 3 ust. 1 umowę zawarto na czas określony , to jest od daty jej zawarcia do upływu 36 miesięcy następujących po faktycznej aktywacji ostatniej z usług. Zgodnie z zapisem § 4 ust. 2 każda ze stron może rozwiązać umowę lub zmienić taką umowę w sposób powodujący ograniczenie zakresu świadczonych usług w drodze wypowiedzenia ze

skutkiem na koniec okresu rozliczeniowego następującego po okresie rozliczeniowym, w którym zostało dokonane wypowiedzenie. **Za dzień dokonania wypowiedzenia przyjmuje się dzień wpływu wypowiedzenia do drugiej strony.** W § 6 ust. 2 umowy zawarto zapis, że w przypadku rozwiązania przez abonenta lub przez operatora z winy abonenta umowy w całości lub w części dotyczącej usługi określonej w § 2 przed upływem minimalnego okresu korzystania z danej usługi operator ma prawo zażądać abonenta opłaty wyrównawczej wysokości określonej w załączniku nr 2. Wartość opłaty wyrównawczej nie może być większa niż wartość ulgi pomniejszonej o proporcjonalną i jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy od dnia jej rozwiązania. Abonent zobowiązuje się do zapłaty opłaty wyrównawczej w terminie wskazanym w nocie debetowej.

dowód

umowa k. 23-26 wraz z załącznikami k. 27-42

2. Dnia 16.05.2016 roku strony zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych **nr (...)**. Treść umowy z wyjątkiem jej zakresu jest tożsama z tekstem umowy z pkt 1 uzasadnienia.

dowód

umowa k. 43-56

3. Dnia 14.06.2016 roku strony zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych **nr (...)**. Treść umowy z wyjątkiem jej zakresu jest tożsama z poprzednimi umowami.

dowód

umowa k. 57-60 wraz załącznikami k. 61 – 71

4. Dnia 11.08.2016 roku strony zawarły umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych **numer (...)**. Treść umowy z wyjątkiem jej zakresu jest tożsama z poprzednimi umowami.

Oświadczeniem z dnia 26.09.2016 roku powód do rozwiązał umowę nr (...) w lokalizacji P., G., B. i M.. W aktach sprawy brak dokumentu potwierdzającego doręczenie pozwanemu tego oświadczenia.

dowód

oświadczenie powoda k. 150

Oświadczeniem z dnia 29.09.2016 roku powód rozwiązał umowy nr (...) w lokalizacji G.. W aktach sprawy brak dokumentu potwierdzającego doręczenie pozwanemu tego oświadczenia.

dowód

oświadczenie powoda k. 151

Oświadczeniem z dnia 20.10.2016 roku powód rozwiązał umowę nr (...) w lokalizacji M., G.. W aktach sprawy brak dowodu doręczenia oświadczenia pozwanemu.

dowód

oświadczenie powoda k. 152

Dnia 24.10.2017 roku powód złożył oświadczenie o rozwiązaniu czterech zawartych przez strony umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych bez zachowania terminu wypowiedzenia. W aktach sprawy brak dowodu doręczenia oświadczenia o rozwiązaniu umowy stronie pozwanej.

dowód

oświadczenie o rozwiązaniu umów k. 86 – 87

Pismem z dnia 22 listopada 2017 pozwany poinformował powoda, iż nie otrzymał żadnego pisma z którego wynikałoby, iż zawarte umowy zostały wypowiedziane.

dowód

pismo pozwanego k. 195

Dnia 12.07.2017 roku powód wystawił fakturę na kwotę 10 691 zł 50 gr, z której w niniejszym procesie dochodzi zapłaty kwoty 10 091 zł 89 gr.

dowód

faktura k. 72

Dnia 09.08.2017 roku powód wystawił fakturę na kwotę 6 271 zł 77 gr, z której dochodzi należności w wysokości 4 753 zł 41 gr

dowód

faktura k. 74 – 75

Dnia 06.09.2017 roku powód wystawił fakturę na kwotę 6 350 zł 72 gr, z której dochodzi należności wysokości 6 271 zł 77 gr

dowód

faktura k. 79-80

Dnia 11.10.2017 roku powód wystawieniu faktury na kwotę 6341 zł 10 gr, w której dochodzi należności w wysokości 4248 zł 62 gr.

dowód

faktura k. 81-82

Dnia 29.11.2017 roku powód naliczył pozwanemu opłatę wyrównawczą wysokości 190 085 zł 11 gr.

dowód

nota z opłatą wyrównawczą k. 83

Ustalenia stanu faktycznego sąd dokonał w oparciu o przedstawione przez stronę powodową dokumenty. Dokumentacja w postaci zawartych między stronami umów nie była kwestionowana przez strony, natomiast kwoty zawarte w wystawionych przez powoda fakturach były przez pozwanego kwestionowane w toku postępowania reklamacyjnego. Z tego względu sąd ustalił, jedynie fakt wystawiania tych faktur na określoną kwotę zawartą w fakturze co nie oznacza jednak akceptacji tych sum.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu wobec nieudowodnienia zasadności wysokości kwot dochodzonych w niniejszym postępowaniu.

Strony łączyły cztery umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych które w ocenie sądu kwalifikować należy jako umowy uregulowane w art. 750 Kodeksu Cywilnego do których zastosowanie znajdują przepisy o umowie zlecenia.

Odnosząc się do żądania powoda kwotowo najdalej idącego , to jest co do kwoty 190 085 zł 11 gr z tytułu opłaty wyrównawczej sąd stwierdza co następuje:

W każdej zawartej przez strony umowie w § 6 ust. 2 zastrzeżono, iż w przypadku rozwiązania przez abonenta umowy w całości lub w części operator ma prawo zażądać opłaty wyrównawczej określonej w załączniku nr 2. Wartość opłaty wyrównawczej nie może być większa niż wartość ulgi pomniejszonej o proporcjonalną jej wartość za okres od dnia zawarcia umowy do dnia jej rozwiązania. Dla rozstrzygnięcia sporu w tym zakresie istotne znaczenie ma zarówno sam sposób obliczenia wysokości tej opłaty, ale także, a może przede wszystkim , okresy za które ta opłata przysługuje powodowi. Ten przedział czasowy określony jest datą zawarcia umowy, jako datą początkową oraz jej rozwiązania - datą końcową. Z kolei w § 4 ust. 2 umowy zdanie drugie za dzień dokonania wypowiedzenia przyjmuje się dzień wpływu wypowiedzenia do drugiej strony.

Powód przedłożył w ramach materiału dowodowego dokument „rozwiązanie umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych dla abonenta o numerze konta (...)” Z treści dokumentu wynika, iż powód informuje o rozwiązaniu umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Jednocześnie z dokumentu tego nie wynika czy wypowiada wszystkie cztery umowy czy też tylko niektóre z nich. Z dokumentu tego jedynie wynika liczba mnoga rozwiązanych umów a nie ich rzeczywista liczba co jest istotną okolicznością . Najistotniejsze znaczenie jednak ma fakt, że powód nie wykazał żadnym dowodem, że dokument ten został pozwanemu doręczony. Dodać należy, że pozwany kwestionuje fakt doręczenia tegoż dokumentu (k. 195). Pozwany wskazuje jedynie, że informacja o wypowiedzeniu jednej z umów zawarta jest w innej korespondencji między stronami. Nie oznacza to jednak, że jest to równoznaczne z przewidzianym w umowie doręczeniem wypowiedzenia . A tylko doręczenie wypowiedzenia zgodnie z umową tworzy skutki prawne w postaci jej rozwiązania . Taki zapis wynika wprost zawartej między stronami umowy.

Zgodnie z treścią art. 61 § 1 kc oświadczenie woli, które ma być złożone innej osobie, jest złożone z chwilą, gdy doszło do niej w taki sposób, że mogła zapoznać się z jego treścią. Jak już wyżej sąd wskazał powód nie przedłożył żadnego dowodu potwierdzającego doręczenie pozwanemu oświadczenia o wypowiedzeniu umowy bądź umów. Jednym słowem powód nie udowodnił, że zawarte z pozwanym umowy zostały rozwiązane. Tym samym powód nie jest uprawniony do skutecznego naliczenia opłaty wyrównawczej. Skoro nie udowodniono faktu wypowiedzenia umowy to tym bardziej nie został udowodniony dzień jej rozwiązania . Te okoliczności w ramach inicjatywy dowodowej powoda nie zostały wykazane. Z tego względu powództwo w tym zakresie zostało oddalone.

Oddaleniu podlegają także , jako nieudowodnione , dalsze żądania powoda w kwotach zawartych w wystawionych czterech fakturach (k. 72,74,79,81). W tym przypadku mimo przedłożenia dokumentów w postaci faktur sąd nie miał żadnej możliwości ich weryfikacji w szczególności weryfikacji prawidłowości naliczenia wysokości kwot w nich zawartych.

1. Tak, więc analiza tych faktur nie pozwala na przyporządkowanie ich do konkretnej umowy. Tylko bowiem wiedza co do faktu na podstawie której umowy wystawiona została faktura daje możliwość sprawdzenia zarówno zasadności jej wystawienia jak i weryfikacji prawidłowości wyliczenia zawartej w niej kwoty. Do każdej umowy dołączono bowiem załączniki z których wynikają stawki wynagrodzenia za poszczególne rodzaje usług. Jest to także o tyle istotne, że część umów łączących strony została w roku 2016 przez powoda w części rozwiązana (k. 150-152). Czy zatem ten fakt został uwzględniony w wystawionych fakturach nie jest sądowi znany i sąd nie ma możliwości jego sprawdzenia .

2. Zawarte w pozwie żądanie oparte jest na wystawionych fakturach ale faktycznie dotyczy innych kwot niż te wykazane w fakturach.

I tak faktura z dnia 12.07.2017 roku (k. 72) opiewa na kwotę 10 691 zł

55 gr, zaś żądanie oparte na tej fakturze to kwota 10 091 zł 89 gr.

Faktura z dnia 09.08.2017 roku opiewa na kwotę 6 271 zł 77 gr, zaś żądanie oparte na niej w tej fakturze to kwota 4 753 zł 41 gr.

Faktura z dnia 06.09.2017 roku opiewa na kwotę 6 350 zł 72 gr, zaś żądanie oparte na tej fakturze to kwota 6 271 zł 77 gr.

Faktura z dnia 11.10.2017 roku opiewa na kwotę 6341 zł 10 gr, zaś żądanie oparte na niej to kwota 4248 zł 62 grosze.

Powód w żaden sposób nie wykazał sposobu wyliczenia kwot

zawartych w pozwie, uniemożliwiając także sądowi ich weryfikację.

3. Wymienione faktury w punkcie 2 zawierają co prawda załączniki (k. 73,75,80,82), w których wskazano schemat dokonanych naliczeń, jednakże jest on bardzo zawiliły i sąd nie jest w stanie, bez oparcia się na wiedzy specjalnej, samodzielnie zweryfikować jego prawidłowość. Dodać należy, że pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty nie zajął merytorycznego stanowiska w omawianej kwestii. Podniósł jedynie argumenty z których na końcowej rozprawie się wycofał, dzieląc tym samym stanowisko pełnomocnika powoda zawarte w piśmie procesowym z dnia 17.11.2020 roku k. 108 - 110, które także sąd akceptuje. Mimo zatem braku odniesienia się pozwanego do zawartych w pozwie i jego uzasadnieniu żądaniach, do czego w ramach taktyki procesowej ma prawo, gdyż z mocy art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. na powodzie spoczywa ciężar udowodnienia faktu na który się powołuje w procesie, to powód powinien w uzasadnieniu pozwu bądź też w drodze wnioskowanych dowodów wykazać zasadność nie tylko podstawy prawnej dochodzonej należności ale także zasadność wysokości wyliczonej i żądanej kwoty. Nie może mieć miejsca bowiem sytuacja, w której sąd bez możliwości merytorycznego zbadania, niejako akonto, akceptuje tylko przedłożone mu faktury i automatycznie uznaje zasadność żądania pozwu wydając stosowne orzeczenie. Nie jest rolą sądu dopuszczanie z urzędu dowodu po to aby sprawdzić prawidłowość naliczeń w zawartych przez powoda w dokumentach finansowych, z tego tylko powodu, że są one niezrozumiałe i zawile, w sytuacji, gdy powód jest reprezentowany w procesie przez profesjonalnego pełnomocnika. Sąd w tym składzie prezentuje pogląd, opierając się na zasadach doświadczenia życiowego, iż roszczenia niektórych podmiotów prowadzących działalność gospodarczą, w tym z zakresu świadczenia usług telekomunikacyjnych, sprzedaży bądź dystrybucji energii elektrycznej lub gazu, udzielania kredytów (banki), oparte są na wystawianych przez nie dokumentach finansowych o bardzo dużym stopniu skomplikowania, niezrozumiałym dla przeciętnego obywatela. Oznacza to, że dokumentacja ta, żądająca rozstrzygnięcia sporu przez sąd, winna cechować się przejrzystością i być zrozumiała. Wystarczający stopień przejrzystości i zrozumienia osiągnąć można bądź przez odpowiednio czytelne i dokładne uzasadnienie pozwu bądź też przez posłużenie się w ramach postępowania dowodowego wiedzą specjalną, co wymaga odpowiedniego wniosku procesowego. Dopiero taki materiał dowodowy staje się dostępny i zrozumiały zarówno dla stron procesu jak i dla sądu, dając mu możliwość rzeczywistej weryfikacji żądania strony, a samej stronie możliwość merytorycznego odniesienia się do żądania. Samo przedstawienie w ramach procesu dowodzenia zawilego dokumentu finansowego tego warunku nie spełnia i uprawnia jednocześnie sąd do stwierdzenia, że strona nie udowodniła faktu z którego wywodzi skutki prawne, dając podstawę do oddalenia powództwa, co w tym postępowaniu miało miejsce.

O kosztach procesu orzeczono stosownie do treści art. 98 k.p.c.

Sędzia

Wiesław Kasprzyk